

Vasile Lupașc Sfîntes

povestea
DESPRE DRAGUL VOIEVOD

Ilustrații de Elena Ciolacu

Pe vremea regilor și a prinților ce-si arătau
vitejia în lupte și înțelepciunea cărmuind
neamurile pământului, a trăit aici la noi, în
Țara Românească, cel mai viteaz dintre toți
craii lumii.

Cât a fost micuț ca voi, a trăit în pace și
veselie în cetatea cea frumoasă și luminoasă
a Târgoviștei. Tatăl său domnea peste întreaga
Țară Românească, iar poporul întreg îi
iubea și îi ținea în mare cinste și dragoste!

Dar vremile bune nu au ținut mult pentru Vlad. Soarta lui a prins a se învolbura cu de toate câte poate să cuprindă viața a zece prinți din basme și a zece balauri. Coconul domnesc a căzut ani lungi prizonier la păgânii care l-au răpit de la părinți și de la Târgoviștea lui. Apoi a reușit cu mare greu și zbatere să scape, a fost fugar și, până la urmă, răzbind timpurile și soarta, a fost Crai!

În anii când fusese hăituit prin codri și prin munți de către vrăjmașii ce nu-l voiau domnitor al Țării, Vlad se întovărășise cu alt prinț. În cetatea cea întărิตă cu piatră și poleită cu aur a Sucevei, soarta i-a mai dăruit lui Vlad - abia fugit din lanțurile turcului - un răgaz de blândețe, scurt cât un ofstat!

La Suceava, Vlad fost primit cu brațele deschise de Bogdan Vodă și de fiul său, prințul Ștefăniță.